

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

I ante [B]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Iapigium. Require in dictione iapix

Iapis. Require ibidem.

Iapix huius iapigis cū y greco in secūda syl. scribitur: filius fuit Dēdali: a q̄ ea pars Italiæ: q̄ Calabria dicitur: iapygia cognosciata est: ut Herodotus scripsit & Solin⁹. Vir. li. gnei. xi. Victor gargan⁹ p̄debat iapygis argis. h̄ est gargani iapygij ut expōit Serui⁹. Nā Gargan⁹ mons: eodē Serui⁹ teste: in iapygia est: q̄ per Calabriā vsq; in Adriaticū rēdit pelagus: vbi est etiā Apulia: ex q̄ nōnūq; Apuliē mons Gargan⁹ esse describitur: dicēte Lucano. li. v. Apulius Adriacas exit garganus in vndas. Iapix huius iapigis: cum i latino vtrobicq; vterus qdam est: de q̄ Luca. li. vi. Excipit aduersos zephyros et iapiga pind⁹ Iapis hui⁹ iapidis cū i latino vtrobicq; & i n̄ finē: nomē fuit Aetoli: q̄ ad Venetię p̄tes deueniens: de suo noīe oppidū p̄didit: a quo postea ea Venetię pars vbi Timau⁹ flui⁹ est: sibi nomē cognominata fuit. Virg. georgi. iij. Castella in tumulis: & lapidis arma timauī. Iapygiū cū y greco in secunda syllaba: promontoriū est Salentinorum: teste Ptolemeo

I ante

Iber. Require in dictione iberus

Iberia. Ibidem.

Iberum. Ibidem

Iberus cū i latino a Tortel. scribitur: & absq; aspiratōe principij: est a Gasparino & Apuleio cū aspirato initio & y greco: hac videlicet scriptura Hyberus annotari p̄cipiāt: flui⁹ est Hispaniæ: testib; Solino & Pli. de q̄ Luca. lib. iij. Qui p̄stat terris aufert tibi nomē Iber⁹: q̄d & Iberū declinari pōt: testib; Capro & Probo: p̄sertim quādo flumē lequū. Inde Iberus iberia iber⁹: & iber iberis iberē: testib; Prif. & Ser. sup. lib. vij. gneid. Hora. Discet iberus: rhodaniq; potor. Lucañ. Occurrat iberis alter. Idē. Si tibi durus iber: aut si tibi terga dedisset. inde iberia cognominata est: alijs noīb; Hesperia: siue Hispania appellata. teste Pli. li. iij. natu. histo. cui⁹ populi iberi (vt dixim⁹) & iberes vocati sunt. Alia est eodē noīe Iberia: puincia iuxta pontū: in Colchida & Armeniā. de qua Hora. Herbasq; q̄s colchis: atq; iberia mittit: venenorū ferax. Huius populi etiā iberi & iberes dicti sūt: teste Prif. Virg. lib. gnei. ix. Pictus acu chlamidem: & ferrugine clarus iber. Valerius Flaccus lib. v. Horruit omnis armenig p̄tentus iber.

Ibis huius ibis vel ibidis cū i latino vtrobicq; scribitur: auis est Aegypti um. Est aut duplex vt scribit Herodor⁹. Altera nigra tota est. Alia Cicōniē nō absumilis: diuersa tñ a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpres. sidorus. Papias. Vgutio. Catholicon: q̄ ibim Ciconiā interpretati sunt. Ibis hui⁹ ibidis cū y greco i secunda syl. gen⁹ est caprē siluestris: teste Pli. li. iij.

Hiero. in Iob ca. xxxix. Nūquid n̄rī tps part⁹ ibycū in petra. Et p̄ducit in obliq; by syl. fce/mini⁹: gñis est. Hībex hui⁹ hidicis cū aspirato initio & i lati. mas. gñis est: & i obliq; by syllabā corripit. Proprie Capreol⁹ appellat: q̄d tñ nōnulli p̄ hirco vulgari qdam fermōe: p̄cipue infubres vsurpāt: cū dicunt: egli e vno hībeco. Ibis. Require in dictione ibis.

I ante C

Ico icis facit in p̄terito icit: teste Prif. qñ etiā & i/ci. Coelius li. i. Qui cū his tā sēdus icistis. Cegi lius. Si vnq; qsq; viderit: quē catapulta aut balista iacerit. i. p̄cussit. Ico (vt tradit Caper) primam corripit syllabā: sed & nōnūq; illā p̄ducit. Vnde Lucr. lib. iij. aut. Que quō animi vis percussa est: exin corpus propellit & icit

Icona n̄r. Require in dictione icon.

Icon fce. gñis absq; aspirato initio & cū i latino & c exili scribitur: est ab Apuleio cū aspiratione hicon annotari p̄cipiāt. Nā apud grecos cū ex diphthongo absq; aspiratōe ΕΙΚΟΝ scribitur: di ci pōt latine effigies. Pli. lib. xxxiij. natu. histo. Eoꝝ y o q̄ ter ibi vicissent ex mēbris ipsoꝝ similitudine exp̄ssa: q̄s iconas vocāt. f. statuas dicari mos erat. Et ab actō greco ΕΙΚΟΝ nōnulli ex nostris etiā hēc icona declinari voluerunt. Quod etiā hoc iconisma hui⁹ iconismatis dici pōt: q̄d ab Vgutione: hēc iconisma huius m̄ declinari p̄cipit. Icon item teste ad Herēniū Cicerone figura est: cū. f. formē ad formā cum q̄dam similitudine fit collatio: aut laudis aut vituperatōis causa. vt si dicere. Ibat in p̄liū corpore tauri validissimū petu: leonis acerrimū. Iconiū cū i latino vtrobicq; & c exili: vrbs ē Lycaonię: teste Prole. Aliud est eodē noīe oppidū in Pōti ca regiōe Asiæ: teste Strab. Icus eadē scriptura a Cicero. in Rhetoricis: brevis appellat cōplexio. Incus hui⁹ incudis fce. gñis est: & p̄ducit cū syllabā. Hora. in arte poeti. Et male cornatos incudi reddere versus. Iuue. satyra. iij. Quae fornace graues: qua nō incude carēnā

Iconisma. Require in dictione Icon

Iconium. Ibidem.

Icus. Ibidem.

I ante D

Ida cū i latino scribitur: mons est Phrigiē & silua: cuius meminit Ouid. Fastoꝝ. iij. Didymon & cybelem: & amoenā fōtib; idam. Ali⁹ est eodē noīe: teste Prole. in Creta: dicēte Vir. li. gnei. xij. Diētamum gēitrix cretē carpit ab ida. Ida etiā vocata est filia Dardani Scytharū regis: q̄ noīe mater Mēnonis appellata est. Idas eadē scriptura: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ Virg. lib. gnei. x. Et tres: quos idas pater: & paria ismara mittit. Hæc idus p̄falis tñ nūme. dici potest diuisio. Idulis ouis dicebatur: quę oibus mactabatur idibus Ioui: teste Festo